

[Inger Harms]

Dette må naturligvis ikke ske, og derfor er SF også interesseret i at høre, hvad regeringen har tænkt sig at gøre. Jeg kan forstå på ministeren, at han er i gang med visse initiativer på området, og så må vi jo se, hvad de fører til.

De lande, vi normalt konkurrerer med på eksportmarkedet, har forøget indsatsen på fødevarerforskningsområdet, og dette er naturligvis utilfredsstillende set fra dansk side.

I en rapport fra 1986 fra en arbejdsgruppe, der var nedsat til fremme af offentlig fødevarerforskning, hedder det, at den offentlige forskning udføres spredt på en lang række institutioner uden synlig koordinering. Omfanget var i 1985 ca. 80 mio. kr. Af forskningen foregår 37 pct. under Landbrugsministeriet, 31 pct. under Undervisningsministeriet og de resterende 32 pct. under andre ministerier eller amts- og primærkommuner. Det hedder endvidere, at uden for offentligt regi foregår langt den overvejende indsats inden for tobaks-, øl-, spiritus- og sukkervareområdet.

Det er helt åbenbart, at forskningsinstitutionerne selv må indtage en meget mere aktiv rolle både med hensyn til formidling af resultater af gennemført forskning og i forbindelse med identificering af forskningsområder. Det er også helt klart, at uddannelsen har haft utilstrækkelige midler.

Arbejdsgruppen fastslår i sine konklusioner, at der er brug for øget samarbejde og koordinering, og at Landbrugets Samråd for Forskning og Forsøg skulle formulere en handlingsplan. Det har vi ikke hørt noget til, og denne rapport var fra 1986. Men når der eksisterer et sådant samråd, ville det vel netop være formålstjenligt, at det står for opbygningen af et netværk på fødevarerforskningens område; et sådant er jo igangsat på andre forskningsområder.

Ellers er vi meget positive over for tanken om at arbejde videre med, hvorledes vi kan gøre noget ved de problemer, som forslaget her peger på – selvfølgelig uden at det alene skal blive til et industrilokomotiv; det må naturligvis også dreje sig om den folkelige sundhed.

Mejdahl (V):

Må jeg indledningsvis erklære mig enig med hr. Erling Christensen i det uheldige i de avisoverskrifter, vi har oplevet på det sidste, men samtidig slå til lyd for, at vi nu ikke forledes til at tro, at forskning løser alle problemerne.

Socialdemokratiet lægger med dette beslutningsforslag op til en bedre koordinering af fødevarerforskningen, og ud fra teorien om, at alt kan gøres bedre, kan kræfterne og ressourcerne på dette særdeles vigtige område sikkert også udnyttes bedre. Det tror jeg såmænd også.

Gennem undervisnings- og forskningsministerens forskningspolitiske redegørelse til Folketinget fra december 1988, som blev debatteret her i salen den 18. januar i år, gik det som en rød tråd, at forskningsressourcerne skal udnyttes optimalt. Og i industriministerens erhvervspolitiske redegørelse fra marts 1989, som blev debatteret her den 18. april, blev fødevarerforskningen nævnt specielt. Det er altså ikke en ny opfindelse, Socialdemokratiet har gjort med dette beslutningsforslag. Sådan har jeg nu heller ikke opfattet det.

Jeg nævner disse to redegørelser for at repetere, at problemstillingen er kendt. At vi også i Venstre har stor interesse i, at vor fødevarerforskning og fødevarerudvikling er up to date, er en selvfølge. Fødevarerindustrien beskæftiger vel ca. 80.000 medarbejdere eller ca. en femtedel af samtlige ansatte i industrien, fødevarerindustrien repræsenterer en årlig produktionsværdi på ca. 95 mia. kr. eller omkring 30 pct. af den samlede industriproduktion, og fødevarerindustrien eksporterer for ca. 45 mia. kr. årligt eller ca. 30 pct. af den samlede industrieksport. Tallene viser, at den samlede fødevarersektor er Danmarks ubestridt vigtigste erhverv.

Jeg kan se af beslutningsforslagets bemærkninger, at det især sigter på den anvendelsesorienterede forskning, og forslagsstillerne er da også så omkostningsbevidste, at de ikke også foreslår en helt ny bygningsmæssig institution, men søger opgaven løst ved koordinering af eksisterende institutioner. Så langt, så godt.

I Venstre vil vi gerne være med til at gøre fødevarerindustrien til et lokomotiv for dansk eksport – det er den vel allerede – men vi tror, at vi skal satse meget bredere og på en anden måde, end beslutningsforslaget lægger op til. Vi skal også undgå de konfliktsituationer, som kan opstå efter den skitserede model. Ud over forskningen må vi lægge vægt på produktudvikling og afsætningsmuligheder, og som jeg i hvert fald opfattede det, er det helt i tråd med det, som ministeren oplyste var indeholdt i det oplæg, som landbrugsministeren jo allerede har sendt til høring i råd og organisationer.